

L'ombra del primer d'octubre plana viva

written by Fredi Bentanachs | 30 de maig de 2019

Després d'aquestes darreres eleccions municipals i europees, la tònica dels mitjans d'informació públics és la de sempre, amb tot el reguitzell de tertulians, politòlegs, etc., que analitzen en clau autonòmica i distorsionen la majoria obtinguda en vots (més del 50%) independentistes de forma vergonyosa. A més a més, segueixen, i considero que de forma errònia, anomenant «antiga Convergència» a JuntsxCat, que és un conglomerat independentista on hi ha sobretot gent del primer d'octubre i que vol construir la República.

Dit això, les passades eleccions foren vitals en clau d'enfrontament contra Espanya i escarni als *Marchena boys*, i sobretot de reforç de la Casa de la República. Per això més d'un milió de vots transversals, des del comunisme ortodox fins als lliberals, van ser per al president Puigdemont, i això significa que la Nació Catalana avança imparable, i és per això que aquestes eleccions europees s'han de llegir en clau d'internacionalització total del referèndum del primer d'octubre.

El fet de sortir votat per àmplia majoria el M.H. president Puigdemont serà un fet que revolucionarà el mateix Parlament, potser no hi haurà més eleccions aquesta tardor. Afegint que en els propers dies i setmanes es veurà el tomb a Europa.

En relació amb els resultats municipals, hem d'entendre que el poble, sempre savi, vota a l'àmbit local a les persones, fet que en els municipis petits es veu claríssimament.

Sí que és cert l'avenç de l'independentisme als municipis, però també és palès el vot per a la convivència urbana. Per exemple, en els temes més propis com promoure els lloguers, els parcs i zones verdes, la remunicipalització de l'aigua, la

seguretat viària, la gestió i acolliment de les persones nouvingudes, els llocs de feina, l'organització del transport urbà, entre altres. És en aquest sentit que hem de valorar els guanys.

A Barcelona, com a cap i casal, l'anàlisi i clau electoral sempre és més difícil de valorar. Però els candidats i les candidates han d'anar per igual a barris tan diferents com la urbanització Vallbona tocant amb Santa Coloma com a Pedralbes, i interessar-se pels problemes reals de convivència de la gent i el seu dia a dia. I això no tothom ho ha fet.

També cal tenir en compte que la manca d'unitat política entre candidatures sovint enfrontades entre elles, o mal enfocades en el lloc, ha provocat que la diversitat de vot, s'hagi unit i equivocadament entorn de Puigdemont i Junqueras, en què l'independentisme ha escombrat sense cap dubte.

Per tant, podem dir que la República Catalana ha tornat a guanyar, especialment en clau europea. Almenys és així com ho valoro.

Donec perficiam.